

17–22.06.2025

Po deszczu ziemia staje się twardsza

The Ground

Hardens After Rain

1. Anna Juszczyk

Błysk / Flash

Łzy lodowe / Ice Tears

Łzy ze śmiechu / Laughing Tears

Łzy przy krojeniu cebuli / Onion-Chopping Tears

Przebłysk / Flicker

2023

technika własna, szkło / self-devised technique, glass

2. Anna Juszczyk

Światy nieznane, 2023 / Unknown Worlds

technika własna, szkło / self-devised technique, glass

W pracy *Światy nieznane* Anna Juszczyk sięga po nietypową formę – zwraca uwagę na to, jak odbieramy to, co widzimy, i jakie emocje temu towarzyszą. Praca przyjmuje formę otwartej książki z rozmazanym drukiem oraz umieszczoną na karcie łzą. Artystka przedstawia nasze postrzeganie tego samego obiektu w różny sposób, skupia się na tym, co niewidoczne i niejednoznaczne. Praca wpisuje się w główną oś wystawy, podejmując temat zmienności i odbierania przez nas świata. Zmiana sposobu percepcji może dokonywać się powoli, przez lata, lub nagle – w jednej chwili. To praca, która nie kończy się na spojrzeniu, ale otwiera w nas przestrzeń na nowe znaczenia.

Tekst i opieka kuratorska: **Adam Stępalski z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**

3. Konrad Krzyżanowski

Faster and Faster, 2024

olej na płótnie / oil on linen

Konrad Krzyżanowski, odwołując się do własnych doświadczeń czy prywatnych archiwów, eksploruje w swojej twórczości tematy pamięci. W obrazie *Faster and Faster* wprowadza nas w nastrój introspekcji, chłodnymi barwami podkreślając rozdźwięk pomiędzy postacią a jej otoczeniem. Gra cieni i światła stwarza wrażenie oddzielenia między światem rzeczywistym a kłębiącymi się wokół emocjami. Mrok nie jest tu pustką, lecz uwydatnieniem tego, co widnieje na pierwszym planie, sugerując równocześnie istnienie poza kadrem oraz zapraszając do kontemplacji. Dzieło staje się dzięki temu przestrzenią refleksji, w której każda forma nabiera znaczenia.

Tekst i opieka kuratorska: **Julia Dubiel z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**

4. Agnieszka Liber

Pocałunek w deszczu, 2024 / A Kiss in the Rain

olej na płótnie / oil on linen

5. Agnieszka Liber

Doliny naszych łez (Wieje), 2025 / The Valleys of Our Tears (Wind)

olej na płótnie / oil on linen

Pocałunek w deszczu Agnieszki Liber w sposób filmowy ukazuje bliskość emocjonalną kobiety i mężczyzny. Dzieło pozostawia wiele treści poza kadrem, prezentując tym samym odbiorcy jedynie część z życia bohaterów – mianowicie ich stopy. Ten zabieg nadaje pracy intymności i niedopowiedzenia. Poza, w jakiej artystka ujęła postaci, nawiązuje do motywu powielanego w popkulturze, jakim jest uniesiona przez kobietę stopa podczas pocałunku. Gest ten, choć nie do końca naturalny (a wręcz teatralny i przerysowany), oddaje prawdziwość uczuć i zaprzecza prawu ciężenia. W ten sposób artystka odzwierciedla motyw „uniesienia miłosnego”. Pewnym kontrastem do przedstawionej sceny jest deszcz, stanowiący metaforę przeciwności losu, które w tym wypadku zostają przezwyciężone siłą miłości. Dychotomiczna symbolika sprawia, że dzieło staje się kompletną i niezwykle emocjonalną kompozycją.

Tekst i opieka kuratorska: **Amelia Oroń z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**

6. Katarzyna Feiglewicz-Peszat

Deszcze, 2024 / Rains

olej i płynne drewno na płótnie / oil and liquid wood on linen

7. Katarzyna Feiglewicz-Peszat

Wodospad, 2025 / Waterfall

olej i płynne drewno na płótnie / oil and liquid wood on linen

Prace Katarzyny Feiglewicz balansują pomiędzy cieczą a formą stałą, w dosłownym i metaforycznym znaczeniu tego słowa. Z jednej strony zauważalne jest połączenie płynnej substancji ze stałą formacją, z drugiej – spostrzec można materię zdolną do przekształcania się, przemieszczania i zlewania z otoczeniem. Nieustannie się zmienia, rozwija, ewoluuje i zauważalne są na niej tego oznaki. Wielopłaszczyznowość i duże formaty dodatkowo zmuszają wręcz do odkrywania kolejnych szczegółów i nowych elementów. Wciągają do swojego wnętrza, tworząc odrębną, wspólną przestrzeń, a także – stale zaskakując obserwatora – ukazują nowe perspektywy oraz punkty widzenia.

Deszcze odwołują się do symbolicznego kształtu kropli / łzy – z jednej strony szpiczastej i przystosowanej do otoczenia, a z drugiej zaokrąglonej, bezbronnej i narażonej na ciosy, zmierzającej ku zetknięciu z kruchym drewnianym podłożem. Pokazują kontrast, pomiędzy trudną rzeczywistością i zbliżającymi się zmianami a brakiem gotowości na te nowe doświadczenia. *Wodospad* przedstawia powolny proces topnienia czy też zlewania się z przestrzenią materii, która częściowo przypomina człowieka, poprzez charakterystyczne czarne, rozkładające się przy podłożu części oka.

Poniekąd stała się cieczą, a jednocześnie nadal jest formą stałą. Łączy się ze wszystkim, co ją otacza, szukając oczyszczenia.

Potrzebuje tego, aby się wzmocnić.

Tekst i opieka kuratorska: **Tosia Sieńko z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**

17-22.06.2025

Po deszczu ziemia staje się twardsza

The Ground

Hardens After Rain

8. Kacper Broniszewski

Fantom, 2024 / Phantom

olej na płótnie / oil on linen

Obraz Kacpra Broniszewskiego przedstawia fantoma – niejednoznaczną, świetlistą postać uwięzioną w tajemniczej przestrzeni. Fantom jest bytem niedopowiedzianym, tworem niestałej materii, która fluktuując, stale ulega przemianom. Jego efemeryczna postać pozostaje jednocześnie *in statu nascendi* oraz w momencie rozkładu, co staje się metaforą procesu terapeutycznego, nieskończonej dekonstrukcji swojego odczuwania oraz budowania nowych świadomości i tożsamości. Artysta, wychodząc od doświadczeń osobistych, stwarza uniwersalną postać, w której można się przejrzeć. Fantom to lalka demonstracyjna, jej nieokreśloność pozwala zachować dystans, przy jednoczesnym zanurzeniu się w głąb samego siebie. Płacz symbolizuje oczyszczenie, doświadczenie trudnych emocji, których przeżycie i przepracowanie jest niezbędne dla postępu w procesie terapii. We łzach można odnaleźć utęsknione ukojenie.

Tekst i opieka kuratorska: **Stanisław Baczyński z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**

9. Michał Iwański

Watering, 2025

olej na płótnie / oil on linen

W pracy *Watering*, przyciągającej wzrok pastelową gamą barwną, Michał Iwański porusza motyw symbolicznego wymiaru koegzystencji natury i człowieka. Zarówno dla ludzi, jak i dla roślin woda jest źródłem życia. Dla człowieka bywa także formą ulgi – odnalezieniem ukojenia w płaczu, uwolnieniem skrywanych uczuć. Postać, która na obrazie daje upust swoim emocjom, zarazem zapewnia roślinie życie. Łzy, którymi podlewana jest roślina, symbolizują zatem wyjątkową więź między naturą a ludzkimi emocjami.

Tekst i opieka kuratorska: **Sara Piszczek z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**

10. Ola Sikora
Cry, baby, 2023

nerka metalowa, żywica, łyzy, sztuczne rzęsy, tusz do rzęs
kidney dish, resin, tears, false eyelashes, mascara

Pamiętnik I (Wiek dojrzewania), 2024 / Diary I (Time of Adolescence)

drewno, akryl, żywica, sztuczne rzęsy, len / wood, acrylic, resin, false eyelashes, linen tow

11. Ola Sikora

Fontanna Zastygłych Łez (W każdej kropli widzę siebie), 2025

A Fountain of Solidified Tears (I Can See Myself in Every Drop)

żywica na lustrze / resin on mirror

Ola Sikora często wykorzystuje w swoich pracach estetykę medyczną jako język opowieści o cielesności, smutku i autoterapii. Artystka bada w ten sposób relacje między prywatnym doświadczeniem a wspólnotą przeżywania. Wykonane przez nią obiekty, choć strukturalnie trwałe, pozostają kruche, tak jak emocje, które odzwierciedlają.

Pamiętnik (Wiek dojrzewania) to praca odnosząca się do metody zapisywania myśli i emocji. Warkocz przywołuje wspomnienie dzieciństwa i gest matczynej troski, stając się znakiem potrzeby opieki – również tej, którą można dać samej sobie.

Cry, baby zawiera zatopione łyzy artystki z drobkami tuszu do rzęs. Ta instalacja symbolizuje trudność w ujawnianiu prawdziwych emocji i próbę ukrywania ich za zewnętrzną maską – makijażem. Tusz staje się tu metaforą ochrony, ale i sprzeczności między tym, co intymne, a tym, co widoczne na zewnątrz.

Tekst i opieka kuratorska: **Kseniia Manher z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**

12. Katarzyna Wójcicka

Kąpiel perłkowa, 2023 / Pearl Bath

instalacja (sznury koralików, drewno, glina) / installation (threaded beads, wood, clay)

Katarzyna Wójcicka w swojej instalacji *Kąpiel perłkowa* podejmuje próbę rekonstrukcji jednego z historycznych narzędzi hydroterapii – prysznic projektu Vincenza Priessnitza. Zamiast wody artystka wykorzystuje tysiące ręcznie nawleczonych koralików, które niczym szklane strużki opadają w dół. Praca jest nie tylko hołdem dla tradycji medycyny naturalnej, ale też medytacją nad samą praktyką pracy. Powtarzalny, żmudny proces tworzenia staje się tutaj równoważny efektem wizualnym i znaczeniowym. Wójcicka, znana z refleksji nad ekonomią pracy w sztuce, oddaje się monotonii czynności, która niesie oczyszczenie zarówno dla ciała, jak i dla umysłu. *Kąpiel perłkowa* działa więc jak rytuał – powolny, niemal intymny, przywracający uwagę detalowi. Artystka traktuje rutynę nie jako ograniczenie, lecz jako źródło ukojenia. Instalacja łączy w sobie pamięć o dawnych technikach uzdrawiania z osobistym, współczesnym doświadczeniem tworzenia. To obiekt z pogranicza sztuki, terapii i codziennego trudu, niosący cichy, ale wyczuwalny rezonans duchowego ukojenia.

Tekst i opieka kuratorska: **Maria Drozd z Młodzieżowej Rady Muzeum Manggha**